

عنوان مقاله:

روند رسمیت یافتن دین مزدیسنا(زرتشت) در دوره شاپور دوم و خسروانوشیروان

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارافرینی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه خوارزمی - کارشناسی ارشد، تاریخ ایران باستان، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

فاطمه چکیده خون - کارشناسی ارشد، تاریخ ایران باستان، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

شاهنشاهی ساسانی از سال ۲۲۴ تا ۶۵۱ میلادی به مدت ۴۲۷ سال بر ایران فرمان راند و واپسین شاهنشاهی ایرانی پیش از حمله اعراب به ایران و اسلام آوردن ایرانیان است. همواره در این حکومت انواع و اقسام اقلیت های دینی و مذهبی وجود داشت از جمله آئین مانی، بودا، یهودیت و مسیحیت، زرتشت و زروانیان. گویا این حکومت در اواسط فرمانروایی خویش دینی را تحت عنوان زرتشت رسمیت بخشیده است چرا که امپراطوری روم که دشمن دیرینه ساسانیان بود دین مسیحیت را در کشور خود دین رسمی اعلام کرده بود و مسیحیان مقیم در ایران به قوانین و آداب ایرانیان احترام نگذاشته و طرف امپراطوری روم را گرفتند بنابراین لازم بود ایرانیان واکنشی نسبت به این اقدام نشان دهند و آن اقدام گویا در زمان شاپور دوم و به روایتی در زمان خسرو اول (انوشیروان) صورت گرفته است. دین مزدیسنا و با همان زرتشتی کتاب مقدسی به نام اوستا داشته که تا آن زمان توسط روحانیون از بر میشده است و از بیم آنکه به دست فراموشی سپرده شود پادشاهان اقداماتی در راستای تدوین و نگارش آن انجام داده اند. این نظریه وجود دارد که در زمان شاپور دوم این اقدام صورت گرفته است طبق برخی دیگر که مورد قبول عام است اینکه در زمان خسرو اول (انوشیروان) این اقدام انجام شده است و دین زرتشتی به عنوان دین رسمی ساسانیان به رسمیت شناخته شده است.

کلمات کلیدی:

ساسانیان، مزدیسنا، شاپوردوم، خسروانوشیروان، اوستا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1562415>

